

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19Csp/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116223802
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116223802.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci žalobcu: EDYPLUS s.r.o., IČO: 36 258 881, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany zastúpeného: Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, proti žalovanej: P. A., Z.. XX.X.XXXX, B. B. XXX/XX, XXX XX O., o zaplatenie 10.378,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 10.378,40 eur, úroky vyčíslené ku dňu 27.4.2016 vo výške 3.078,93 eur, sumu 188,92 eur ako úroky z omeškania vyčíslené do 27.4.2016 a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 13.457,33 eur od 28.4.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., sa žalobou doručenou súdu dňa 26.10.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade F. A. zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu vo výške 10.378,40 eur, úroky vyčíslené do 27.9.2016 vo výške 3.786,70 eur, úroky z omeškania vyčíslené do 27.9.2016 vo výške 474,89 eur, 15,90% ročné úroky zo sumy 10.378,40 eur od 28.9.2016 do zaplatenia, 5% ročné úroky z omeškania zo sumy 14.165,10 eur od 28.9.2016 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.10.2011 poskytol žalobca žalovaným ako dlžníkom splátkový úver na Čokoľvek v celkovej výške 12.000,- eur s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby 15,90% ročne. Žalovaní sa v zmluve zaviazali poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom v 90 mesačných v splátkach po 246,84 eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2011, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ku dňu 20.4.2019. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 18,61 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 11,89 %. Žalovaní svoj dlh zo Zmluvy o úvere splácali riadne iba do konca mesiaca február 2012. Následne jednotlivé zmluvne dohodnuté splátky začali splácať s niekoľkodňovým až mesačným oneskorením. Tak to bolo až do konca mesiaca február 2014, odkedy začali dlh splácať veľmi nepravidelne a v sumách podstatne nižších, ako zmluvne dohodnutých. Od mesiaca marec 2014 do poslednej úhrady realizovanej dňa 16.06.2015 vo výške 142,- eur, žalovaní zaplatili žalobcovi v 9-tich splátkach celkom iba sumu 937,11 eur. Všetky úhrady realizované žalovanými boli žalobcom, v súlade so Zmluvou o úvere a zákonom započítané na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo. Celkom žalovaní zaplatili 59 úhrad v sumách od 0,34 eur do 250,77 eur. Platobná disciplína žalovaných je zrejmá z výpisu z úverového účtu. Z dôvodu riadneho nesplácania zmluvne dohodnutých splátok poskytnutého úveru, žalobca písomným podaním zo dňa 04.04.2016 vyzval žalovaných, aby v lehote 15 dní od

doručenia výzvy zaplatili celú sumu omeškaného dlhu, ktorý ku dňu 01.04.2016 dosiahol výšku 5.323,69 eur s tým, že pokiaľ uvedená suma v určenej lehote nebude zaplatená, žalobca môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky. Predmetné výzvy, ktoré boli žalovaným doručované do vlastných rúk, žalovaní neprevzali, v dôsledku čoho pošta neprevzaté listové zásielky vrátila žalobcovi späť. Vzhľadom na uzavretú Zmluvu o úvere a bod 6.3. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných od 1.1.2015, sa uvedené listové zásielky odovzdané k poštovej preprave dňa 05.04.2016, považujú za doručenú dňom 08.04.2016. Pretože k zaplateniu omeškaného dlhu zo strany žalovaných nedošlo, žalobca v súlade s uzavretou Zmluvou o úvere vyhlásil ku dňu 27.04.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a písomným podaním zo dňa 29.04.2016, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil žalovaným. Súčasne ich vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku vo výške 13.646,25 eur zaplatili v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Zasláné oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré boli žalovaným doručované do vlastných rúk, žalovaní neprevzali, v dôsledku čoho pošta neprevzaté listové zásielky vrátila žalobcovi späť.

Vzhľadom na uzavretú Zmluvu o úvere a bod 6.3. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných od 01.01.2015, sa uvedené listové zásielky odovzdané poštovej preprave dňa 02.05.2016, považujú za doručené dňom 05.05.2016.

Ku dňu vyčíslenia pohľadávky žalobcom, t.j. k 27.09.2016, dosiahla výška splatného dlhu žalovaných celkom sumu 14.639,99 eur. Uvedená suma pozostávala z:

- istiny vo výške 10.378,40 eur;

- úrokov vo výške 3.786,70 eur, vyčíslených od 26.07.2014 do 27.09.2016, pri úročení dlžnej istiny úrokom 15,90% p.a.;

- úrokov z omeškania vo výške 474,89 eur, vyčíslených od 12.6.2015 do 27.09.2016, pri úročení splatnej istiny a splatných úrokov úrokom z omeškania 5 % p.a..

Od tohto vyčíslenia pohľadávky vznikol žalobcovi voči žalovaným, v zmysle Zmluvy o úvere, ešte právny nárok na zaplatenie úrokov vo výške 15,90 % p.a. z istiny 10.378,40 eur, od 28.09.2016 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 14.165,10 eur (istina 10.378,40 eur + úroky 3.786,70 eur) od 28.09.2016 do zaplatenia.

Žalobca opakovane písomne vyzýval žalovaných na zaplatenie dlhu, naposledy listami zo dňa 4.4.2016, 29.4.2016 a 29.7.2016. Na tieto výzvy žalovaní vôbec nereagovali a z dlžnej pohľadávky nezaplatili žiadnu čiastku. Vzhľadom k uvedenému pristúpil žalobca k vymáhaniu zostatku dlhu od žalovaných súdnou cestou.

2. Uznesením č.k. 19Csp/121/2016 - 98 zo dňa 27.9.2017 súd pripustil aby z konania vystúpil žalobca: Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a na jeho miesto vstúpil: EDYPLUS s.r.o., IČO: 36 258 881, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany. Zároveň súd zastavil konanie voči žalovanému v 2. rade - F. A., ktorý zomrel ešte pred podaním predmetnej žaloby. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.3.2018.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupkyne žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 18.10.2011; Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s.; Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 29.4.2016 a poštovými doručenkami, keď konal v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie nedostavila a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Zástupkyňa žalobcu pred súdom uviedla, že sa pridrižiava písomne podanej žaloby zo dňa 21.10.2016 na tom skutkovom a právnom základe ako je uvedené v žalobe, od podania žaloby nedošlo k žiadnej ani čiastkovej úhrade, trvá na žalobe v zmysle petitu.

Na otázku súdu aká bola výška vyčísleného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia teda k 27.4.2016? Zástupkyňa žalobcu uviedla: „Tento riadny úrok k uvedenému dňu bol vo výške 3.078,93 eur. Ak by súd úrok z omeškania priznával len z dlžnej istiny a vyčísleného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia, táto suma spolu činí 13.457,33 eur, pričom úrok z omeškania ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dňa 27.4.2016 je vo výške 188,92 eur a jedná sa o úrok z omeškania z jednotlivých nezaplatených splátok do dňa zosplatnenia.“

5. Zo Zmluvy o splátkovom úvere súd zistil, že bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava ako bankou a veriteľom a P. A. T. F. A. ako dlžníkmi dňa 18.10.2011. Súd zistil, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 12.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou, v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vo výške 15,90 % ročne. Výška splátky bola 246,84, počet splátok 90, prvá

splátka bola splatná dňa 20.11.2011, ostatné splátky boli splatné vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola 20.4.2019, celková čiastka spojená s úverom bola 21.450,26 eur, ročná percentuálna miera nákladov bola 18,61 %, priemerná hodnota RPMN 11,89 %.

6. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava oznámila dlžníkom, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) všeobecných podmienok, preto ku dňu 27.4.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Úverová pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu 13.646,25 eur. Dlžníci boli vyzvaní k splateniu celej pohľadávky spolu s príslušenstvom do 15 dní.

Z poštovej doručenky vyplýva, že oznámenie bolo a pošte podané dňa 2.5.2016, zásielky sa vrátili ako nedoručené.

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Súd mal preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom, preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 10.378,40 eur, čo predstavuje časť nezaplatennej požičanej sumy úveru; zmluvné úroky vyčíslené ku dňu zosplatnenia 27.4.2016 vo výške 3.078,93 eur, ktoré boli vyčíslené z dlžnej istiny za obdobie od 26.7.2014 do 27.4.2016 pri úročení dlžnej istiny úrokom 15,90 % ročne.

9. Súd nevyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu čo sa týka nároku na zaplatenie úroku vo výške 15,90 % ročne zo sumy 10.378,40 eur za obdobie po zosplatnení, t.j. od 28.4.2016 až do zaplatenia dlžnej sumy, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď sa plne stotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015: „ Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie

jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.“

10. Nakoľko žalovaná nezaplatila dlžnú sumu v lehote splatnosti, dostala sa dňom splatnosti jednotlivých splátok a následne s celou dlžnou sumou dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 28.4.2016 do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobca má právo na úrok z omeškania, ktorý si uplatnil v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, preto súd uložil žalovanej zaplatiť úrok z omeškania vyčíslený od 12.6.2015 do zosplatnenia 27.4.2016 sumou 188,92 eur ako úroky z omeškania z jednotlivých nezaplatených splátok a následne dňom nasledujúcim po zosplatnení, t.j. od 28.4.2016 zo sumy dlžnej istiny a vyčísleného riadneho úroku (10.378,40 eur + 3.078,93 eur), keď vychádzal z výšky základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 28.4.2016 bola 0,00%, (dovtedy bola vyššia), žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5% .

11. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

12. Žalobca bol v konaní úspešný (neúspech mal len v nepatrnej časti uplatneného príslušenstva), preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.